

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ

Ετησίαι: λίτρα 10.
Ἐξάμηνος " 6.

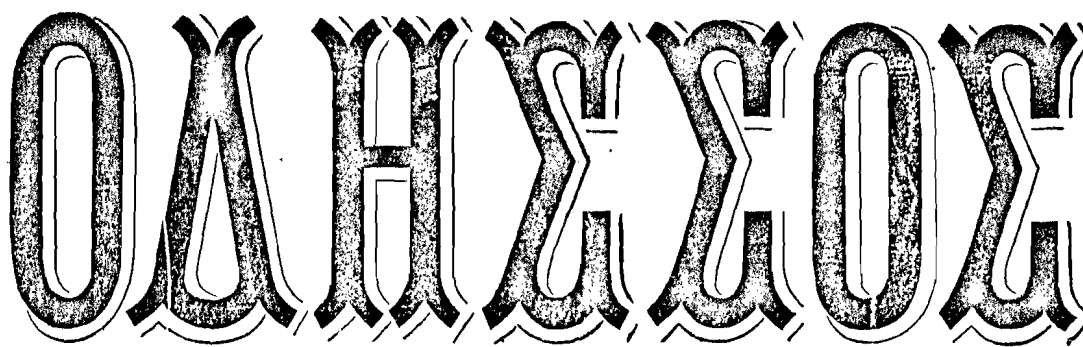
Ἐξωτερικοῦ

Ετησίαι φρ. 12.
Ἐξάμηνος " 7.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται δεκταὶ εἰς χρυσόν,
διευθετοὶ ταχυδρ. ἐπιταγὰς, καὶ γραμματίαι
τῆς Βουλγαρικῆς τραπεζῆς δι' ἐπιστολῆς
ἐπὶ συστάσει.

Αἱ συνδρομαὶ προπληρόνονται

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΜΗΜΑ 1, ΑΡ. 535.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον: —o— à la redaction du journal «Οδῆσος» —

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ α'. σελίδι ὁ στίχος 90 ἐκ
Ἐν τῇ β'. » » 80 »
Ἐν τῇ γ'. » » 60 »
Ἐν τῇ δ'. » » 40 »

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαί-
τερα συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Οδῆσος»
ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δὲν
ἐπιστρέφονται.

* Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται 25 ἐκ.

Ἐν Βάρνῃ 2 Αὐγούστου 1891.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΕΝ ΤΗ ΒΑΛ- ΚΑΝΙΚΗ.

Οἱ ἀναγνώσται τῆς «Οδῆσος», γνωρίζουσιν ἤδη ὅτι οἱ ἐν Βελιγραδίῳ σπουδασταὶ τῆς ἐκεῖ λεγομένης Μεγάλης σχολῆς (Πανεπιστημίου οἰοῦν) ἐδήλωσαν διὰ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς πρὸς τὸν πρύτανιν τοῦ ἐν Ἀθῆναις Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου τὴν ἐπιθυμίαν ὑφ' ἧς κατέχονται ὅπως ἐπισκεφθῶσι τὴν κλασσικὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος, ἴδωσι τὸν Παρθενῶνα καὶ εὐρωσὶ τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν συμπληθὴ αἰσθημάτων τοῦ Σερβικοῦ ἔθνους, αἰσθήματα, τὰ ὅποια θὰ διηγήμενον διὰ τῆς παρουσίας των οἱ Σέρβοι σπουδασταὶ ὡς ἡ ζωηρότερα καὶ εὐγενεστέρα ἐκφρασίς τῆς σερβικῆς κοινωνίας. Ὁ Κ-ος Μιστριώτης, πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μετὰ προθυμίας ἀνταπεκρίθη πρὸς τὰ αἰσθήματα ταῦτα τῶν Σέρβων σπουδαστῶν, πρὸς οὓς ἐγνώρισεν ὅτι θὰ ἐγένοντο μετὰ χαρᾶς δεκτοὶ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων σπουδαστῶν, ὡς καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις πάντοτε διεκρίθη διὰ τὴν ἀνυπόκριτον καὶ ἀδόλον, ὅσῳ καὶ μεγάλῳ φιλίᾳ ἦν τρέφει πρὸς πάντα τὰ ὁμόδοξα καὶ ὁμοιοπαθῆ ἔθνη τῆς Ἰλlyρικῆς, ἐσύστησε δ' ὅπως οἱ Σέρβοι σπουδασταὶ κατέλθωσιν εἰς Ἑλλάδα κατὰ Σεπτέμβριον μῆνα, ὅποτε οἱ εἰς τὰς πατρίδας των ἤδη θεριζόμενοι Ἕλληνες σπουδασταὶ θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πρωτεύουσιν.

Ἡ πρωτοβουλία ἦν ἔσχατον ἐπὶ τοῦ προκειμένου οἱ Σέρβοι σπουδασταὶ εἶναι λίαν ἐπαινετὴ ὅσῳ καὶ τὰ αἰσθήματα τῶν ὁποίων εἶναι ἐκδήλωσις. Διὰ τῆς ἐκ τοῦ σύνεγγυς στενωτέρας γνωριμίας τῶν λαῶν τῆς Βαλκανικῆς, οἵτινες ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἔχουσι κοινὴν τὴν ἱστορίαν τὰς παραδόσεις καὶ τοὺς πόθους καὶ οἱ ὅποιοι εἶναι προωρισμένοι νὰ ζήσωσιν ἐπίσης ἐν κοινῇ μέλλοντι, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ διαλυθῶσι πολλὰ μεταξὺ των παρεξηγήσεις, νὰ τεθῶσιν ἐκποδῶν πολλὰ κωλύματα καὶ διατρανωθῇ πρακτικώτερον καὶ πανηγυρικώτερον ἡ συνδέουσα αὐτοὺς τύχη. Εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην οὐδεμίᾳ ἀμφιβολία ὅτι σήμερον πρωταγωνιστοῦσιν οἱ Σέρβοι σπουδασταὶ ἐπισκεφθέντες τὴν Ῥωμουνίαν πρὸ τίνων μηνῶν καὶ ὑπὸ των Ῥωμουνίων φοιτητῶν ἀντεπισκεφθέντες, ἂν καλῶς ἐνθυμώμεθα. Μετὰ τὴν Ῥωμανίαν καὶ εἰς Ἀθήνας κατευθυνόμενοι οἱ Σέρβοι σπουδασταὶ θέλουσι χαιρετῆσαι τοὺς ὁμοφύλους των Μαυροβουνίους.

Ἐὰν τὸ δρομολόγιον τῶν Σέρβων σπουδαστῶν ἔληγεν αὐτόσε, οὐδὲν τὸ ἄξιον σχολιάσεως τῶν ταξιδίων αὐτῶν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ λεχθῇ. Ἀλλ' ὡς γράφει τελευταῖον ἡ ἐφημερίς τοῦ Βελιγραδίου „Be-
лица Сърбия“ (Μεγάλη Σερβία) εἰς τὸ δρομολόγιον τῆς ἐκδρομῆς ταύτης τῶν Σέρβων σπουδαστῶν τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν, ὡς λέγει ἡ ἐν λογῇ ἐφημερίς, θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐπίστεψις, ὡς κορύφωμα τῆς ἐκδηλώσεως, ἡ μεταβάσις αὐτῶν εἰς τὴν «ἀγίαν πόλιν τῆς Μόσχας» πρὸς προσκύνησιν καὶ ἐκφρασιν τῶν αἰσθημάτων τῆς συμπαιδείας πρὸς τὴν μεγάλην Σλαβικὴν αὐτοκρατορίαν, ὡς καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῶν ἐπὶ τὴν προστασίαν τοῦ Τζάρου.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο μέρος τοῦ Σερβικοῦ δρομολογίου γεννᾷ δικαίως ὑπονοίας ἐπ' τῆς πολιτικῆς ἐπισκοπούσεως, τῆς ὁποίας ὑπάρχουσιν ἀτυχῶς διδόμενα ἐν τῇ δράσει τῶν ἐν Βελιγραδίῳ Ἐθνικῇ δράσις ἐν τῇ Βαλκανικῇ μετὰ κεκρυγμένης ἀφοσιώσεως εἰς τὰς πανσλαβιστικὰς ιδέας καὶ τάσεις εἶναι

φαινόμενον ἥμισυ ἀντέχον εἰς λογικὸν ὑπολογισμόν, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου ἀποτελεῖ ἰσχυρὰν παραφωνίαν ἐν τῇ ἔργῳ τῆς συναδελφώσεως τῶν λαῶν τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου. Ἡ γνώσις ἐπομένως τῶν διαθέσεων τούτων τοῦ Σερβικοῦ ἔθνους εἶναι οὐσίως ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς χαλινὸς εἰς τὰς αἰσιδοδόξους σκέψεις, ἃς δίδει χώραν ἡ πρωτοβουλία τῶν Σέρβων σπουδαστῶν.

ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

Ὁ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ ἀνταγωνισμὸς τῶν διαφόρων ἐθνικοτήτων λαμβάνει μὲ τὴν πρόδον τοῦ χρόνου ὀξυτέραν ὄψιν. Τὸ περίεργον δ' εἶνε ὅτι εἰς τοῦτο συντελοῦσιν ὡς ἐγγράφομεν καὶ ἄλλοτε ἐν τῇ «Οδῆσῳ» οἱ ρουμουνιοί. Ὡς γνωστὸν ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἥτις εὐρίσκει μέγα συμφέρον ἐν τῇ ἀρχῇ «τοῦ διατείνει καὶ βασιλεύει» ἐπέτρεψε τελευταῖον εἰς τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ τροφίμους τοῦ Μαργαρίτου νὰ ἀκούωσι τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀκολουθίας ἐν τῇ βλαχικῇ γλώσσῃ. Τοῦτο ἤρξατο γινόμενον εἰς τινὰς κοινότητας ὅπου ὁ Μαργαρίτης κατώρθωσε νὰ διατηρῇ ἀριθμὸν τινὰ μισθοφόρων, πληρωνομένων ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν χωρικῶν τοῦ πέραν τοῦ Δουνάβεως βασιλείου. Ἀλλ' οἱ κάτοικοι τοῦ Δερνόβου του νομοῦ Μοναστηρίου φαίνεται ὅτι δὲν ἐννοοῦσι ν' ἀνεχθῶσι τοῦτο, προκειμένου δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ τῆς εἰρημένης κοινότητος νὰ γείνη χρήσις τῆς βλαχικῆς ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ἐσκόπει νὰ προβῇ εἰς βίαια πράγματα, πρὸς πρόληψιν τῶν ὁποίων ἡ διοίκησις ἠναγκάσθη ν' ἀποστείλῃ στρατὸν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν ταγματάρχου, ἀπηγορευθῇ δὲ ἡ ἐν βλαχικῇ γλώσσῃ ἀκολουθία.

ΒΑΡΝΑΪΚΑ.

ΕΚΛΟΓΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΒΑΡΝΗΣ

Τηλεγραφικῶς ἡγγέλθη τῇ ἡμετ. Κοινότητι ὑπὸ τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου ὅτι ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Ἱ. Συνόδου κατὰ τὴν παρελθούσαν Πέμπτην Μητροπολίτης Βάρνης ἐξελέγη ὁ Γάνου καὶ Χώρας τοιοῦτος κ. Πολύκαρπος. Ὁ νέος ἡμῶν Μητροπολίτης ἐκ τῶν ἀρχαίων τροφίμων τῆς κατὰ τὴν νῆσον Χαλκὴν γεραρᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἀνὴρ καθεστῆκυίας ἡλικίας, ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη ἐχρημάτισε προϊστάμενος τῆς ἱερᾶς Ἐκκλησίας τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου ἐν Γαλατῶν (Κων) πόλει ἐπὶ ὀλίγα δὲ Μητροπολίτης Γάνου καὶ Χώρας. Περικοσμεῖται δὲ ὑπὸ πολλῶν Χριστιανικῶν ἀρετῶν καὶ διαφόρων ἄλλων προσόντων δι' ὧν ἐπιτυχῶς διεξήγαγε τὰ τῆς λαχούσης αὐτῷ ἐπαρχίας, πιστεύομεν δὲ ἀκραδάντως ὅτι καὶ ἐνταῦθα ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐμφορούμενος θέλει εὐαρεστήσῃ τοὺς πάντας καὶ δικαιώσει τὰς προσδοκίας καὶ τοὺς πόθους ἡμῶν τῶν Βαρναίων πολλῶν δὲ μᾶλλον διευθετήσῃ πολλὰ τὰ κακῶς ἔχοντα ἐν τῇ ἡμετ. Κοινότητι ἐνεκεν τῆς ἀπὸ πολλοῦ στερήσεως χειρὸς δεξιᾶς οἷα ἡ τοῦ Ἀρχιερέως, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Κοινότητος ἡμῶν. Συγαίροντες ὅθεν τῇ Α. Πανιερότητι ἀναμένομεν ὅσον τάχος τὴν ἔλευσιν αὐτῆς.

Τὰ μέλη τοῦ Δ. Σ. τῆς φιλοπτώχου Ἑλλην. Ἀδελφότητος προσκαλοῦνται εἰς τακτικὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 8 μ. μ. τῆς προσεχοῦς Δευτέρας (5 Αὐγούστου.)

Πληροφορούμεθα καὶ μετ' ἐπιφυλάξεως δημοσιεύομεν τὴν εἰδησιν καὶ ἦν ἡ ἡμετέρα κοινότης ἐνήχθη εἰς δίκην ἐνεκα τῆς μὴ ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τῶν ἀρβρων τῆς διαθήκης τοῦ μεγάλου τῆς πόλεως ἡμῶν εὐεργέτου Παρασκευᾶ Νικολάου ἐπὶ τῶν δωρηθέντων ὑπ' αὐτοῦ κληροδοτημάτων.

Σ. Ἀρὰ γὰρ ἡ φήμη αὕτη μήπως εἶναι κανὲν δέλεαρ τεχνικῶς ὑπὸ τινων προβαλλόμενον διὰ νὰ φοβηθῶσι ὅθεν οἱ ἐκλογεῖς τῆς αὐρίου καὶ ἐκλέξωσιν ἄλλους ἀντ' ἄλλων; Ἴδωμεν.

— Αὐριον Κυριακὴν 4-ην τρέχ. γενήσονται ἐκλογαὶ πρὸς ἐκλογὴν νομαρχιακῶν συμβούλων διὰ μίαν τριτείαν, ὥστε χρεὸς ἐκάστου πολίτου, ἔχοντος ἐκλογικὸν δικαίωμα εἶναι νὰ ἐκλέξῃ ἐν πάσῃ ἀμεροληψίᾳ καὶ εὐσυνειδησίᾳ ὃν τινὰ εὐρίσκει κατῆλληλον διὰ τὴν σπουδαίαν ταύτην θέσιν.

Τὸ ἐσπέρας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἀπέθανε καὶ τὴν ἐπομένην ἐκηδεύθη ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ὁ τοῖς πᾶσι συμπαθὴς ἐν τῇ ἡμετ. πόλει συμπολίτης ΠΕΤΡΟΣ ΠΕΤΡΙΔΗΣ. Ἡ καθόλου αὐτοῦ ἐν τῷ βίῳ συμπεριφορὰ καὶ ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς καὶ ἐν ταῖς κοινωνικαῖς σχέσεσιν ἦν γλυκεῖα καὶ εὐπροσήγορος, τὸ γενικὸν δὲ πένθος ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ ἐξεδηλώθη καὶ κατὰ τὴν κηδεῖαν ἦν παρηκολούθησε ἀπειρον πλῆθος συγγενῶν καὶ φίλων ἐκ τῆς ἐκλεκτοτέρας ἡμῶν κοινωνίας. Εἴη αὐτοῦ ἡ γαῖα ἐλαφρά!

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐπέστρεψεν εἰς Πύργον ὁ κ. Δ. Ι. Χαραλάμπους ὀλίγας ἡμέρας ἐνταῦθα διατρίψας.

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἀφίκετο ἐκ Σούμλας ὅπου εἶχε μεταβῆ πρὸς ἐπιθώρησιν τοῦ στρατοῦ ὑποστράτηγος Νικολάεφ, ὅστις μετὰ ὀλιγοήμερον διαμονὴν ἀνεχώρησε διὰ Πύργου εἰς Σοφίαν.

— Δορισμοὶ διδασκάλων — Διωρίσθη διευθυντῆς τῆς Α. Ἀστικῆς Ἑλλην. Σχολῆς ὁ κ. Θεόδωρος Βαφειάδης τελειόφοιτος τῶν ἐν Φιλιππουπόλει διδασκαλείων τέως δὲ διδάσκαλος ἐν Ἀγχιάλῳ. Ἐν τῇ αὐτῇ σχολῇ διωρίσθη διδάσκαλος ὁ κ. Μιχαὴλ Παπαδόπουλος Βαρναῖος τελειόφοιτος τῶν αὐτῶν διδασκαλείων, μετετέθη δὲ ἐπίσης ὡς διδάσκαλος εἰς τὴν ἰδίαν σχολὴν ὁ διευθυντῆς τῆς τῆς σχολῆς ἄνω συνοικίας κ. Ν. Ἡλιάδης ἀπὸ ὀκταετίας εὐδοκίμως διδάσκων ἐν ταῖς σχολαῖς τῆς ἡμετ. Κοινότητος. Διωρίσθη διδάσκαλος ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Σχολαρχεῖῳ ὁ κ. Ἰ. Ἰωαννίδης τελειόφοιτος τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει Ἑλλην. γυμνασίου πρὸ ἐνὸς ἔτους κατὰ τὸ ὅποιον ἐδίδαξεν ἐν Κι ν ι κ ί ω κωμοπόλει τῆς ἐπαρχίας Ἐφέσου.

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἀφίκετο εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ἡ σωματοφυλακὴ τῆς Α. Β. Ὑψ. τοῦ Ἡγεμόνος.

Χθὲς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναρρήσεως τῆς Α. Γ. Ὑψ. Ἡγεμόνος Φερδινάνδου κατὰ τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ δημαρχείου πρόγραμμα τῇ 9-ῃ ὥρᾳ π. μ. ἐψάλη δοξολογία ἐν τῇ πεδιάδι μεταξὺ τῶν νεκροταφείων καὶ δημαρχιακοῦ παραθαλασσοῦ κήπου ἐν ᾗ παρίσταντο ἅπασαι αἱ θρησκευτικαὶ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως ἀρχαί. Μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας ὁ διοικητὴς τοῦ ἐνταῦθα ἐδρεύοντος 20 συντάγματος ὠμίλησε τινὰ τοῖς στρατιώταις περὶ τῆς σημασίας τῆς ἑορτῆς, μεθ' ὃ ἐγένετο παρέλασις. Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη ὑπὸ τοῦ δημαρχείου μέγα γεῦμα ἐν τῷ θημ. κήπῳ.

Τὸ δὲ ἐσπέρας ἡ πόλις ἦτο φωταγωγημένη ἡ δὲ στρατιωτικὴ μουσικὴ ἐπαιάνιζε μέχρι τῆς 10-ης μ. μ. ἐν τῷ δημαρχιακῷ κήπῳ. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὁ δημαρχος τῆς πόλεως ἡμῶν κ. Κολόνης ἀπηθύονε τῇ Α. Β. Ὑψ. τῷ ἡγεμόνι ἐορτάζοντο τὴν ἀνάρρησιν αὐτοῦ ἐν Ρουσσοῦκῃ συγχαρητήριον τηλεγράφημα ἐκ μέρους τῆς πόλεως.

Προχθὲς δὲ ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τριῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἀνεχώρησεν διὰ

Ρουσσούκιον ὅπως αὐτοπροσώπως ἐκφράσῃ τῆς Α. Β. Υ. Τὰ συγχαρητήρια τῆς πόλεως Βάρνης.

— Σήμερον ἡ Α. Β. Υψ. ἀναμένεται ἐνταῦθα.

— 'Εν τῷ ὑπ' ἀριθμοῦ 26-ω φύλλῳ τῆς «Ὁδησοῦ», ἐγγράφομεν ὅτι συλληφθέντες ἐν τῇ πανηγύρει τοῦ Δοξοσταίου 7 λησται ὠδηγήθησαν εἰς τὰς ἐνταῦθα φυλακάς. ἤδη πληροφοροῦμεθα ὅτι ἀνακριθέντων τούτων ὠμολόγησαν ὅτι αὐτοὶ εἰσὶν οἱ δράσται τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἱεροσυλιῶν. Πιστεύεται ὅτι αὐτοὶ εἶναι οἱ δράσται καὶ τῆς κατὰ τῆς οἰκείας τοῦ κ. Καραμπύλλοβιτς ἐπανειλημμένης ἀποπειρας κλοπῆς.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ τῆς Μονῆς Ἀγίου Κωνσταντίνου.

«Ἀνέκαθεν εἰς τὴν πολυθέλητον Μονὴν τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου τρέχουσι κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας πολλοὶ κάτοικοι ἐκ τῆς πόλεως Βάρνης ἐγγύς τε καὶ ξένοι. Ἀλλὰ νομίζετε διατί; οὐχὶ βεβαίως διὰ τὴν γίνωσι Μοναχοὶ καὶ τὰ ἀφιερωθῶσι ψυχῇ τε καὶ σώματι πρὸς τὸν Θεὸν μακρὰν τῆς «κοιλᾶδος ταύτης τοῦ κλαυθμῶνος» καθὼς ὀνομάζουσι οἱ θεολόγοι τὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ τὴν εὐχαριστήσωσι τὸ σῶμα αὐτῶν πρωτίστως μὲν διὰ τοῦ καθαροῦ ἀέρος ὑπὸ τὰ εὐσκιόφυλλα δένδρα καὶ τὰ κελλαζόμενα τῶν ρυάκων ὕδατα, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον διὰ τῶν ἐσουδλισμένων ἀρνίων τοῦ ἀκράτου οἴνου καὶ λοιπῶν καρυκευμάτων τὰ ὅποια εὐχαριστοῦν τὸν ἀδελφάγον στόμαχον. Ἐφέτος μάλιστα ἡ συρροή τοῦ πληθους ἐνταῦθα εἶναι ἐκτακτος, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὰς Κυριακάς ὅποτε χάρις τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ διακόνου καὶ ἡγουμένου τῆς Μονῆς κ. Ἀλεξάνδρου καὶ τινων νέων ἐκεῖ διαμενόντων προσκαλεῖται καὶ ὁ ἐν Κεσθηρισιῶν διαμένων δυστυχὴς ἀλλὰ γνωστὸς ἱερεὺς Ἀδραάμ πρὸς ἱκανοῦ χρόνου διατελὼν (ἀγνοῶ διατί) εἰς διαθεσιμότητα, καὶ τελουμένης τῆς ἱερᾶς λειτουργίας ἐκκλησιάζονται οἱ ἐκεῖ παρεπιδημοῦντες. Τί νομίζετε ὅμως ὅτι ἀναπνεύουσιν ἐφέτος οἱ ἐκεῖ ἀπερχόμενοι θαλάσσιον αὐραν; οὐχὶ δυστυχῶς διότι τὸν ἀέρα μολύνουσιν αἱ ἀναθυμιάσεις αἱ ὅποια ἐξέρχονται ἀπὸ τὰ λιμναζόμενα ὕδατα τῆς κρήνης τὰ ὅποια μένουσι στάσιμα διότι τὰ ὕδατα τῆς γνωστῆς πλημύρας τῆς 21 π. Μαΐου ἐκλείσαν τὸν σωλῆνα διὰ τοῦ ὁποίου τὰ ἄλλα τῆς κρήνης ρέουσι πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ οὕτω μένοντα ἐκεῖ ἀποφέρουσι τὴν οὐσαρεστον ἐκείνην διὰ τὴν ὑγίαν ἀποφοραν. Τί διαβολο! δὲν εἶναι δυνατόν ὁ ἐνοικιαστής τοῦ καπηλείου ἢ οἱ οἰδόντες αὐτὸ ὑπ' ἐνοίκιον νὰ φροντισῶσι νὰ ἀπαλλάξωσι τοὺς διαμένοντας ἐνταῦθα ἀπὸ τὸν οὐσαρεστον τοῦτον συντροφον διὰ τὴν μὴ ἀρχίσῃ καὶ παλιν νὰ παρατηρηταί ἡ κατὰ τὰ παρελθόντα ἐτη σπάνις τῶν ἐραστῶν τῆς Μονῆς τὸ ὅποιον βεβαίως μεγαλῶς θὰ ζημιώσῃ τὴν Κοινότητα τῶν;

Σ. Ο. Μανθανομεν ὅτι ἐλήφθησαν ἤδη τὰ κατάλληλα μέτρα ὑπὸ τῶν ἀρμοσίων.

ΣΧΟΛΙΚΑ.

Β.

(Συνέχεια.)

Ἰσως παρὰ τισι φανῶσιν ὑπερβολικὰ τὰ παρ' ἡμῶν ἀπαιτούμενα δὲν εἶναι διόλου τοιαῦτα· δυνά-

μεθα μάλιστα νὰ διαβεβαιώσωμεν ὅτι εἶναι κατ' ὅλον σύμφωνα μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς ἡμετ. κοινωνίας. Διὰ τὴν μὴ ἀνατρέξωμεν δὲ εἰς ἀρχαιοτέρας ἐποχὰς ἵνα ἀποδείξωμεν ὅτι πλείονα τῶν νῦν παρ' ἡμῶν ἀπαιτούμενων εἴχομεν, περιοριζόμεθα εἰς τὸ νὰ ἀναφέρωμεν τὴν πρὸ πενταετίας ἐποχὴν κατ' ἣν καὶ διευθύντριαν ὡς ἀπότητον τὰ κοινοτικά ἡμῶν πράγματα εἴχομεν ἀποκτήσει καὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας τοὐλάχιστον τελειοφοίτους ἀνεγνωρισμένων γυμνασίων ἡρίθμει ἐκ τοῦ ὅλου προσωπικοῦ τὸ Παρθενωγαγεῖον ἡμῶν. Ἦν δὲ ὅτε σχετικῶς τὰ ἀπαιτούμενα εἰσὶν ἐλάχιστα νομίζομεν ὅτι ἡ Ἐφορεῖα περικόπτουσα ἄλλων μισθοῦς ὑπερέργους τοὺς ὁποίους ἐπὶ ἱκανὰ ἐσχάτως ἐτη πληροῖνει, καὶ ἐφαρμόζουσα (ἐφῆρμοσεν ἤδη) τὸ ἐπὶ τοῦ τάπητος τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῶν κοινοτικῶν ζήτημα, θὰ ἐξοικονομήσῃ ἐπαρκῆ χρηματικὸν ποσὸν δι' οὗ καὶ ἀξιοπρεπῶς νὰ συντηρῇ τὰς ὑπ' εὐθύνην τῆς σχολᾶς καὶ τὸ Παρθενωγαγεῖον, διότι περὶ αὐτοῦ ὁ λόγος, θὰ ἐξυψώσῃ εἰς τὴν προτέραν τοῦ εὐκλειαν. Ἐστῶσαν δὲ βέβαιοι ἦτε Ἐφορεῖα καὶ οἱ ὅπως δῆποτε κηδόμενοι τοῦ ἀνωτέρου ἡμῶν Παρθενωγαγεῖου, ὅτι τοῦτο τοιοῦτοτρόπως ρυθμιζόμενον καὶ ἐπὶ τοιούτων ὑγιῶν καὶ ἐμπράκτων βάσεων τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ στηρίζον, θὰ παρασκευάσῃ γυναικας οὐχὶ ἐν τοῖς γράμμασιν ἀδασεῖς καὶ ἐξερχόμενας τῆς σχολῆς μηδὲν σχεδὸν γινωσκούσας, ἀλλὰ κατόχους τῶν ὅσων ἐν τῇ σχολῇ ἐδιδάχθησαν δυνάμενας νὰ χρησιμοποιήσωσιν αὐτὰς ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κοινωνίας καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ ἐπιδιωκούσας τὴν ἀληθῆ τῶν τέκνων αὐτῶν ἀγωγὴν, τὴν ἀρμονικὴν τ. ἔ. καὶ ἀρτίαν σώματος καὶ πνεύματος ἀνάπτυξιν οἷαν ἐπεδίωκον καὶ ἐκαλλιέργουν καὶ οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι! Αὐταὶ αἱ ἐπὶ τοῦ Παρθενωγαγεῖου ἡμῶν ταπειναὶ σκέψεις ἀπόρροια οὐσαι, ὡς προσιμαζόμενοι ἐλέγομεν, τριετοὺς σχεδὸν ἐνδ' ἡμετέρας μελέτης καὶ πείρας. Εὐτυχεῖς δὲ ἡθέλομεν λογισθῇ ἂν δὲν ἐφημεροῦντο κατὰ γράμμα ἐλαμβάνοντο ὅμως τοὐλάχιστον εἰς τὰς προσεχεῖς μεταρρυθμίσεις ὑπ' ὁφει ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων.

Γ.

Ὁμιλήσαντες ἐν ἐκτάσει καὶ ἐν πάσῃ τῇ δυνατῇ εὐκρινείᾳ καὶ ἀμεροληψίᾳ περὶ τοῦ Α. ἡμῶν Παρθενωγαγεῖου, ἐπηνέταμεν μὲν πᾶν ἐπαίνου ἄξιον συμβᾶν ἐν αὐτῷ, ἐν πάσῃ δὲ τῇ ἀφελείᾳ καὶ ταπεινότητι ὑπεδείξαμεν τὰς διορθωτέας αὐτοῦ ἐλλείψεις. Ἐπεμείναμεν δὲ καὶ ἐξακολουθοῦμεν ἐπιμένοντες εἰς τὸ περὶ μεταρρυθμίσεως σύντονον μέτρον διότι οὕτω καὶ μόνον ὡς εἴπομεν θὰ ἔχωμεν ἐν τῷ μέλλοντι Παρθενωγαγεῖον! Καιρὸς λοιπὸν ὅπως μεταδῶμεν καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἡμεγεμονία σι ο ν.

Καὶ ἡ Σχολὴ αὕτη ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἦτο ὁ πολιτικὸς οὗτος εἰπεῖν ἀσπὴρ πρὸς τὸν ὁποῖον ὡς ἄλλοι ναῦται ἐν τῷ πελάγει τῆς ἀμαθείας κυλινδούμενοι ἐνητένιζον οἱ ἐνταῦθα καὶ οἱ περίξιοι κοῦντες Ἕλληνες. Πρὸς τὴν Σχολὴν ταύτην καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ καὶ πάντες ἐν γένει οἱ Βαρναῖοι ὀφείλομεν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην διότι ἐχρησίμευσεν οὕτως εἰπεῖν τὸ μεταίχμιον τῆς ἀνωτέρας παιδείσεως πολλῶν οἱ ὅποιοι ἐγεύθησαν πλέον τῆς ἡδονῆς τῶν γραμμάτων, ἢ βάσις δὲ πασῶν τῶν πρακτικῶν γνώσεων

τὰς ὁποίας ἔχουσιν ἄλλοι, ἐκπληρώσαντες καὶ ἐκπληροῦντες ἕως τῶρα τὰς κοινωνικὰς καὶ λοιπὰς σχέσεις τῶν. Εἰς τὴν σχολὴν αὕτην ἐξηκολούθουν διδάσκοντες μέχρι πρὸ μικροῦ ἄνδρες γινώσται μὲν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἀκάματοι δὲ θεράποντες τῆς θρησκείας, τὰ ἀποτελέσματα δὲ τῆς εὐδοκίμου ἐργασίας αὐτῶν καὶ σήμερον ἀκόμη διακρίνονται ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐν τῷ προσώπῳ πολλῶν ἐκ τῶν ἡμετ. συμπολιτῶν ἐπιζήλον κοινωνικὴν κατεχόντων θέσιν. Δυστυχῶς ὅμως καὶ αὕτη ἐνεκεν τῆς ἀπρονοησίας τῶν κατὰ καιροὺς ἀρμοδίων περιήλθεν ἐσχάτως ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν εἰς δεινὸν σημεῖον παραλυσίας. Φαντασθῆτε δὲ μάλιστα ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος ἡκούσαμεν τοῦ σεβαστοῦ προέδρου τῆς Ἐφορείας τῶν σχολῶν ἡμῶν λέγοντος ὅτι ἂν λειτουργήσῃ εἰς τὸ μέλλον ὡς ἐλειτούργει ἡ σχολὴ μέχρι τοῦδε κάλλιον νὰ λείψῃ! (Μὴ γένοιτο!) Καὶ κατὰ πόσον μὲν ὁ κ. πρόεδρος κατῴρωσε νὰ ἐξεύρῃ τὰ ἀναγκαῖα συστατικά στοιχεῖα δι' ὧν ἀπεφάσισε μετὰ τῶν συναδέλφων του τὴν καὶ εἰς τὸ μέλλον λειτουργεῖαν, τῆς ἐν λόγῳ σχολῆς ἀφοῦ βεβαίως ὅσα ἀπὸ τοῦ βήματος ἔλεγε δὲν ἦσαν στιγμιαῖα καὶ πτερόντα παρὰ ἀποτελέσματα νυχθημέρων κόπων καὶ ἀγώνων ἀντικείμενον ἐχόντων τὴν βελτιώσιν τῶν σχολῶν, θὰ δεῖξῃ μὲν καὶ ὁ χρόνος, θὰ ὁμιλήσωμεν δὲ καὶ ἡμεῖς προσεχῶς ἴσως στηριζόμενοι ἐπὶ ἀποδείξεων, ἤδη δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Εἰς τὴν σχολὴν ταύτην ἐκ τριῶν τάξεων ἀποτελουμένην ἐδίδαξαν ἐν ὅλῳ τρεῖς διδάσκαλοι κατὰ τὸ λήξαν σχολικὸν ἔτος, τοὺς δύο περίπου πρώτους μῆνας ὑπὸ τὴν διευθύνσιν τοῦ κ. Φ. Μεσθενέως, τοὺς λοιποὺς δὲ ὑπὸ τὴν τοῦ κ. Χ. Α. Λαμπρίδου, τοῦ πρώτου μὴ φέροντος τὰ ὑπὸ τοῦ περὶ τῶν διδασκάλων ἐπιτοπίου νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα. Δυνάμεθα δὲ ἀπροκαλύπτως νὰ εἴπωμεν ὅτι ὑπὸ τὴν διευθύνσιν τοῦ δευτέρου ἡρξάτο πῶς ἡ σχολὴ νὰ βαίνει ὅλῳ βελτιωμένη, ὡς δύναται νὰ μαρτυρήσῃ καὶ αὕτη ἡ Ἐφορεῖα πρὸς τὴν ὁποίαν συνεχῶς γράφον οὗτος καὶ ὑποδεικνύων τὰς ἐλλείψεις τῆς σχολῆς ἐπεκαλεῖτο τὴν σύμπραξιν αὐτῆς πρὸς διόρθωσιν αὐτῶν. Καὶ πολὺ δικαίως διότι διπλοῦν καθήκον τῷ ἐπέβαλε τοῦτο. Ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ ὁμολογία ἦν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ἀνωτέρου τοῦτου ἐκπαίδ'υτηρίου τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνικῶν τοιούτων, ἔδωκε ἀφ' ἐτέρου δὲ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον πρὸς τὸ ὅποιον καὶ μόνον ὑπεῖχον παρέδωκε καὶ θέσεις καὶ ἀξιώματα καὶ ἔτρεξε μετὰ μεγίστου πόθου καὶ ζήλου, οὐ ἴσμεν μάρτυρες, ἵνα ἐργασθῇ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τῆς φίλης του πατρίδος.

Γ. Σ.

(Ἀκολουθεῖ).

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

— Ἐξεδόθη ἡγεμονικὸν διάταγμα, δι' οὗ ἀπὸ τῆς 3-ης Μαρτίου ἐ. ἔ. ὀρίζεται 6000 λέβων ἐτησίᾳ σύνταξις τῇ χήρᾳ τοῦ ἀποθανόντος ὑποστρατήγου Σ. Μουτκούρφ μετὰ τῶν δύο τέκνων τῆς.

— Ἡ «Αὐγὴ τοῦ Αἵμου» ἐκθέτουσα ἐν τῇ ὑπὸ 24 π. μ. φύλλῳ αὐτῆς πάσας τὰς ἀκαταλληλότητας καὶ τὰ λάθη ἐξ ὧν δὲν ἐννοῶνται ὑπὸ τῶν ἀν-

ΠΑΥΛΟΥ GRIMM.

ΤΑ ΑΠΟΚΡΥΦΑ

ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἡ κληρονομία τῆς ἀθιγγανίδος.

(Συνέχεια.)

Πρὸ δύο μηνῶν κατ' ἣν ἡμέραν αὐτὸς καὶ ἡ Νατάσα εἶχον ἀπελπισθεῖ καὶ ἠγνόουν περὶ τοῦ πρακτέτου ἐσκέφθησαν ὅτι ἡ ἱατρικαία ἐπέμενε ὅπως ζήτησῃ παρ' αὐτῆς ἐν καιρῷ συμβουλὴν τινα. Ὁ νέος εἶχεν ἀπέλθει παρὰ τῇ ἀθιγγανίδι καὶ γνωρίζομεν τί ἐκεῖ συνέβη· ἡ εἰκὼν τῆς ἀποθησκούσης εἶχεν ἐξαληφθῇ καὶ ὁ θάνατος αὐτῆς οὐδεμίαν εἶχεν ἀφήσει ἐντύπωσιν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Σαβέλιεφ. Πλὴν σήμερον ἡ μορφή τῆς Μαρφούσας παρίστατο πρὸ τῶν

ὀφθαλμῶν του, ἐνόμιζεν ἐνίοτε ὅτι παρίσταται πρὸ αὐτοῦ ζῶσα καὶ ὅτι ὑπομιμνήσκει αὐτῷ τοὺς ὅρκους του.

Ἐκυψε καὶ ἀνέσυρε μικρὸν τι κιβώτιον, ἐξήγαγεν ἐξ αὐτοῦ μικρὸν κυτίον καὶ ἐξεκένωσεν αὐτό· τὸ περιεχόμενον ἀπετέλει οὕτως εἰπεῖν τὸ μουσεῖον τῆς μακαρίτιδος γραίας· χρυσᾷ ἐντὸς ἐγγράφων ἐφ' ὧν ἐγράφετο πότε καὶ παρὰ τίνος ἐλήφθησαν, δακτύλιοι καὶ κοσμήματα μεγάλης ἀξίας μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίνοντό τινα κεκρυμμένα ἐντὸς χάρτου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐγράφετο παρὰ τίνος καὶ διὰ ποίας ἐκδουλεύσεις ἐλήφθησαν· προσέτι ὑπῆρχον καὶ ἐπιστολαί τινες ὑπὸ διαφόρων σταλεῖσαι αἰτινες καὶ ἐφυλάττοντο ἐν μεγάλῃ τάξει.

Ὁ στρατιώτης παρετήρησε μετ' ἀδιαφορίας τὰς ἐπιστολάς καὶ τοῦ ἐφάνησαν ὅλως ξένοι καὶ περιτταὶ δι' αὐτόν· ἐχάρη ὅμως μεγάλως διὰ τὰ νομίσματα, διότι ἐσκέπτετο ὅτι μεγάλῃν θὰ παράσχωσιν εἰς τὴν Νατάσαν βοήθειαν. Ἐξετάσας πᾶν τὸ περιεχόμενον ἐξήγαγε τὰ πολυτίμα κοσμήματα καὶ τὰ χρυσᾷ νομίσματα ὅπως κρύψῃ αὐτὰ εἰς ἀσφαλέστερον μέρος

διότι δὲν ἔτρεφε μεγάλῃν ἐμπιστοσύνην πρὸς τοὺς συντρόφους του καὶ διηυθέτει τὰ τῷ κυτίῳ ὅτε οἱ ὀφθαλμοὶ του συνήντησαν δέμα τι μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς: Διὰ τὸν ἐγγονὸν μου. Τὸ δέμα τοῦτο δεδεμένον διὰ μελανῆς ταινίας σταυροειδῶς περιεῖχε παλαιὰς ἐπιστολάς ἐκχρωματισθείσας ὑπὸ τοῦ χρόνου.

Ἐλυσε τὸ δέμα καὶ ἔρριπεν ἐν βλέμμα ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν· ἐφύσων ἀνεγίνωσκεν ἐπὶ τοσοῦτον γυζανεν ἢ προσοχὴ καὶ ἡ περιέργειά του διὰ τὰς συντόμους ἐκείνας ἐπιστολάς αἰτινες ἦσαν σπουδαῖαι μόνον διὰ τὰς ὑπογραφὰς τῶν γραφάντων· αἱ ὑπογραφαὶ αὗται ἦσαν τοσοῦτον διάφοροι ἀλλήλων, ὥστε ὁ νέος ἐθαύμαζε πῶς ὅλοι ἐκεῖνοι ἀπευθύνοντο ὑπὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν διευθύνσιν. Αἱ παλαιότεραι ἐξ αὐτῶν ἔφερον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Καραδά Νιλέεφ, ἄλλαι...

Ἀς ὁμιλήσωμεν περὶ τῶν πρώτων· τὰς ἐπιστολάς ταύτας ἔγραψεν ὁ Νιλέεφ ἐκ τῆς εἰρατῆς πρὸς τὴν σύζυγόν του· μία ἐξ αὐτῶν ἦν γεγραμμένη ἐπὶ φύλλου πτελέας, τὰ δὲ γράμματα ἦσαν ἐγκεχαράγμένα διὰ βελόνης.

«Σύγγνωθι, ἔγραψεν ἡ ἐπιστολή· ἐν ἀγνοίᾳ σου

θρώπων οίτινες λαμβάνουν τὰ τηλεγραφήματα τοῦ «Agence Balkanique» συνεπεία τοῦ ὅτι τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα παραδίδονται εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ συχνότατα μάλιστα μετὰ λέξεις λαθνοθασμένας διδοὶ γνώμην ὅτι διὰ τὰ δόξαι τέλος εἰς τοῦτο πρέπει ἡ παράδοσις τῶν τηλεγραφημάτων νὰ γίνεται εἰς βουλγαρικὴν καὶ οὐχὶ εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν. Ἡ δὲ «Πρόδοσις» συνενομένη πρὸς τὴν γνώμην ταύτην παρακαλεῖ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν νὰ ποιήσῃ τὰ δέοντα πρὸς τοῦτο.

— Ἀγγέλουσιν ἐκ Σοφίας τῇ ἐφ. «Eclair», ὅτι ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις συνεφώνησε δῆθεν νὰ συνάψῃ νέον δάνειον ἐκ 30 ἑκατ. λιβῶν.

— Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Σταμπούλφ ἀπέστειλε πρὸς ὅλους τοὺς νομάρχας τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα. «Διὰ τὰ μὴ πάσχουν τὰ συμφέροντα τῶν δημαρχείων ταυτοχρόνως δὲ καὶ τῶν νομαρχικῶν συμβουλίων, συμβουλευσάτε τοὺς ἐκλογεῖς νὰ μὴ ἐκλέγουν διὰ νομαρχιακοὺς συμβούλους δημάρχους καὶ παρέδρους δημαρχιακοὺς».

— Κατὰ τὰς ἐκ Τατάρ Παζαρτζίκιου ἡμετέρας πληροφορίας, συνεπεία τῶν τελευταίων βροχῶν ἡ ἐν τῷ αὐτῷ νομῷ ἐσοδεία τῶν ἀμπέλων προμηνύει τασαύτην ἀφθονίαν ὥστε οἱ κάτοικοι ἀπὸ τοῦδε ἤρξαντο νὰ σκέπτονται πρὸς εὐρεσιν δοχείων διὰ τὰς σταφυλάς.

Ο ΝΕΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ. Καθὰ πληροφοροῦμεθα, ἡ Ἱ. Σύνοδος Ἀντιοχείας κατήρτισε κατάλογον ὑποψηφίων πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ χηρεύσαντος πατριαρχικοῦ τῆς Ἀντιοχείας θρόνου, ἐκ τε τῶν Ἀρχιερέων τοῦ Ἀντιοχείου θρόνου, τοῦ οἰκουμενικοῦ καὶ τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ. Τὰς περισσότερους ψήφους συνεκέντρωσαν οἱ μητροπολίται Λαοδικίας κ. Μελέτιος καὶ Βηρυτοῦ κ. Γαβριήλ ἀμφότεροι ἰθαγενεῖς Σύροι. Λέγεται ὅτι ὁ κατάλογος ἐστάλη κατὰ τὰ κεκανονισμένα εἰς Κων)πολιν ἵνα ἐγκριθῶσιν ὑπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης οἱ ὑποψήφιοι.

Κατὰ τὰς ἐκ Βηρυτοῦ ὅμως ἰδιαίτερας πληροφορίας τῆς Συμριναϊκῆς συναδέλφου «Ἀρμονίας» οἱ ἐκεῖ ἰθαγενεῖς ὀρθόδοξοι δὲν θέλουσι κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἐκλεγῇ πατριάρχης Σύρος, ἀλλ' Ἑλλήν, ἔχουσι δὲ πάντες ἐστρατευμένα τὰ ὄμματα πρὸς τὸν μητροπολίτην Θαβωρίου Σπυριδῶνα, Κύπριον. τὴν πατρίδα καὶ ἐπὶ πλούτῳ φημιζόμενον.

ΓΑΛΛΙΑ. — Ὁ «Ἀγγελιαφόρος» ὄργανον τοῦ Φερὺ παρέχων ἀπὸλυτον πίστιν εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ Βρυξελλαιοῦ «Βορρά» ὅτι ἡ Ρωσσία ἀπεσκορράκισε πᾶσαν ιδέαν κατακτήσεως τῆς Κων)πόλεως, ὑπομιμνήσκει ὅτι καὶ ἐν τῷ παρελθόντι τὰ ρωσσικά ἐγχειρήματα κατὰ τῆς Τουρκίας ἀπῆνεγκον ἀπεγορευθεῖσαι μᾶλλον, ἢ ὠφελήματα. οἱ Τσάροι δὲ εἰς τοὺς κατὰ τῶν Τούρκων πολέμους ἀπεδύθησαν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἄκοντες. «Ἐπὶ τῇ βασιί τῆς ἀκεραιότητος καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Τουρκίας καὶ τῶν βαλκανικῶν Κρατῶν, ἡ συνενόησις Ρωσσίας καὶ Αὐστρίας θὰ ἦτον εὐχερεστάτη, καθ' ἣν δ' ἂν ἡμέραν Ρωσσία καὶ Αὐστρία θὰ συμφωνήσιν νὰ ἀφήτῃσιν ἀκώλυτον τὴν ἀνέλιξιν τῶν βαλκανικῶν κρατῶν, ἡ τριπλῇ συμμαχία δὲν θὰ εἶχε διὰ τὴν Αὐστρίαν λόγον ὑπάρξεως».

ΓΑΛΛΟ-ΡΩΣΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ. — Κατὰ τὸν Ἀγγλικὸν «Οἰκονομολογόν» εἰς τὰς διαδηλώσεις τοῦ Κρόνσταδ δὲν πρέπει νὰ ἀποδίδῃται μειζων τῆς δεούσης σημασίας. «Ἐὰν ἡ Ρωσσία προσέβλη τὴν Αὐστρίαν (γράφει) καθ' ὃν χρόνον ἡ Γαλλία θὰ ἐπιτίθεται κατὰ τῆς Γερμανίας, δὲν θὰ πράξῃ βεβαίως τοῦτο ἐνεκα τῶν συμποσίων τοῦ Κρόνσταδ. Ὁ Τσάρος ἐγίνωσκε τὴν δύναμιν τῆς Γαλλίας καὶ πρὶν ἢ ἐπισκεφθῇ τὸν στόλον τῆς, εἶναι δὲ γελοῖον νὰ φαντάζεται τις ὅτι ἐν πρόγευμα ἐπὶ τοῦ θαλαμηγού του μετέβαλε τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης.

ΡΩΣΣΟ-ΣΕΡΒΙΚΑΙ ΦΙΛΟΦΡΟΝΗΣΕΙΣ. — Ἀπας ὁ ρωσσικὸς τύπος χαιρετίζει τὴν ἐν Ρωσσίᾳ παρούσαν τοῦ νεαροῦ βασιλέως τῆς Σερβίας δι' ἐρτασίμων ἀρθρῶν. «Μετὰ τὸ μέγα γεγονός τοῦ Κρόνσταδ, γράφει ὁ «Ν. Χρόνος», αἱ νόμιμοι ἐθνικαὶ κυβερνήσεις τῶν σλαβικῶν γενῶν δύνανται ν' ἀναπτύξωσι μετὰ μείζονος στερεότητος καὶ ἐμπιστοσύνης τὰς ὁλικὰς καὶ ἠθικὰς τοῦ σλαβισμού δυνάμεις. Τὸ εἰρηνικὸν τῶν Σλαβῶν ἔργον θὰ βαίνει ὁμαλῶτερον. Εὐφρόσυνον φαίνεσθαι εἶναι ὅτι ἡ Σερβία ἐπιστρέφει πρὸς τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς φιλήν καὶ προτάτιδα ἀκριβῶς κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην. Ὅσῳ δὲ εὐσταθέστερον ὑποῦσιν οἱ ἀντιβασιλεῖς τὴν ρωσσικὴν σημαίαν, τόσῳ ταχύτερον θὰ ἐπέλθῃ ἡ περίοδος τῆς ἀκμῆς τοῦ σλαβισμού, οὐδ' ὑπάρχει πλέον κίνδυνος μὴ τὸν αὐστριακὸν ζυγὸν ὃν ἀπέσεισεν ἡ Σερβία δι' ἀδεχθῇ ζυγὸς ἐπαχθέστερος».

Σ. Σ. Ἐκ τοῦ ἀνωτέρου χαιρετιστηρίου ἀρθροῦ ὡς καὶ πάντων τῶν ἀναγραφόμενων ἐν τῷ ρωσσικῷ τύπῳ παρομοίων, καταδεικνύεται παρὰ τὰς διακηρύξεις τοῦ Ἀγγλικοῦ τύπου, ἡ «σλαβικὴ ιδέα» τ. ἔ. ἡ ἀδελφοποίησις πάντων τῶν Σλαβικῶν γενῶν.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Βεβαιούται ὅτι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων θέλει μεταβῇ ἐξ Aix-le-Bains εἰς Παρίσιους.

Προστίθεται μάλιστα, ὅτι καίτοι ἡ μετάβασις αὐτοῦ γενήσεται ὑπὸ τὸ αὐστηρότερον incognito ἢ Α. Μ. θὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἐν Παρίσις διαμονῆς του ὅπως ἐπισκεφθῇ τὸν ἐν Fontaine bleau ἤδη διαμένοντα πρόεδρον τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας.

— Ἐκ Raar (Οὐγγαρία) τηλεγραφοῦσι τῇ ἐφημερίδι «Νέμετ» ὅτι ἡ χωροφυλακὴ συνέλαβεν ἄτομόν τι ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἡλία Γεώργωφ ὑποπτον ἐπὶ συνενοχῇ ἐν τῇ δολοφονίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οικονομικῶν τῆς Βουλγαρίας Μπέλτσεφ. Βεβαιοῦσιν ὅτι ὁ Γεώργωφ οὗτος θέλει ὁδηγηθῇ εἰς Πέστην καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν βουλγαρικὴν πρωτεύουσιν.

Νέα ληστεία ἐν Θράκῃ — Τὸ πρακτορεῖον Χαβάς ἀγγέλλει ἐκ Κων)πόλεως, ὅτι λησται ἀπήγαγον τῇ 26 Ἰουλίου πλησίον τῆς Πρακλείας τὸν κ. Ραῖμον, γάλλον ἐργολήπτην τοῦ ὑποστατικοῦ τῆς Ὀμορτζῆς συνέλαβον δὲ καὶ τὸν ἀγρονομον αὐτοῦ Ρουφιῆ πλησίον τοῦ μέρους ἐνθα ὁ λήσταρχος Ἀθανάσιος εἶχε σταματήσει τὸ τραῖνον πρὸ τινος. Ὁ Ρουφιῆ ἀπελύθη μετ' ἐπιστολῆς τοῦ Ραῖμόνδου πρὸς τὸν πρέσβυν τῆς Γαλλίας ἐν ἣ λέγεται ὅτι οἱ λησται θὰ φονεύσουν τὸν ἀπαχθέντα ἐὰν δὲν τοῖς

σταλῶσιν λύτρα 115 χιλ. φράγκων. Ὁ γάλλος πρέσβυς πρέβη ἀμέσως εἰς διαβήματα παρὰ τῷ Σουλτάνῳ καὶ τῇ Πύλῃ.

ΤΑ ΑΓΓΟΥΡΑΚΙΑ ΤΟΥΡΣΙ.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐνδείξεων τῆς πρὸς τοὺς γάλλους συμπαθείας τῶν ρώσων, αἱ πανταχόθεν λαμβάνει ὁ ναύαρχος Ζερβαί ἡ ἀκόλουθος εἶνε ἡ σημαντικωτέρα.

Τῷ ἐστειλαν εἰς τὸ θωρηκτὸν «Μαρέγκο» ἐν δέμα καλῶς τυλιγμένον καὶ μίαν ἐπιστολήν. Τὸ δέμα περιείχε ἀγγεῖον πλήρες ἀπὸ ἀγγουράκια τουρσί διὰ τὴν ὀρεξίν.

Τὸ δῶρον αὐτὸ τὸ ἀπέστειλε γράφα χωρικὴ ρωσσίς τῶν περὶ τῆς Πετρούπολεως, ἧτις τῷ ἔγραψεν:

«Ἐπειδὴ εἰμαι πτωχὴ δὲν ἔχω τὰ μέσα νὰ στείλω ἄλλο τι εἰς τὸν Γάλλον ναύαρχον. Γνωρίζω ὅτι οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ρῶσοι εἶναι ἀδελφοὶ καὶ ἔχουν κοινὸν ἐχθρὸν τὸν Νέμετς (Γερμανόν) ὅστις τοὺς ἀπειλεῖ. Ἐπληροφόρηθην ὅτι οἱ Γάλλοι εἶναι πλούσιοι, ἔχουσι πορτοκαλία καὶ οἶνον, ἀλλὰ στεροῦνται ἀγγουριῶν ρωσσικῶν. Ἀλλ' ὁ Γάλλος ναύαρχος ὡς λαμπρὸς ναυτικός θὰ λαβάνῃ τὴν ἀνάγκην ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ πίνῃ ποτῆριον βότκας ὡς μεζὲν λοιπὸν διὰ τὴν βότκην τῷ στέλλω τὰ ἀγγουράκια τουρσί ἅτινα καὶ ἡ ἰδία εὐρίσκω ἐξαίρετα μετὴν ρακὴν, ἄλλως τε δίδουν καὶ δύναμιν. Συγχρόνως ἡ χρεῖσις τῶν ἀγγουριῶν αὐτῶν θὰ τῷ ὑπεθυμίζει τοὺς φίλους τοῦ τοῦ ρώσους μουζίκους, οἵτινες ἀγαποῦν τόσον αὐτὸν ὅσον καὶ τὴν ὥραίαν χώραν τῆς Γαλλίας».

ΚΡΗΤΙΚΑ

ΡΕΘΥΜΝΗ 24 Ἰουλίου 1891

Ἡ κατάστασις ἐν τῇ πελοπαθεῖ νήσῳ ἡμῶν καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ ὅσημέρτι δεινοῦται. Προχθὲς ὁ διοικητὴς Ρεθύμνης προσκαλέσας πάντας τοὺς ὁδωμανοὺς στρατιώτας καὶ πολίτας ἀνέγνωσεν ἱερὸν ἔγγραφον ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου καὶ τοῦ Σείχουλισλάμη δι' οὗ ἐπετάσσοντο οἱ Τούρκοι νὰ μὴ εἰσέρχωνται εἰς οἰκίας χριστιανικὰς οὔτε εἰς καταστήματα ἀλλ' οὔτε νὰ χαιρετῶνται καὶ νὰ συναλλάσσονται μετ' αὐτῶν ἐπὶ ποινῇ φυλακίσεως. Ἀλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν Τούρκων ἠπειθήσαν πρὸς τὴν διαταγὴν τοῦ Σουλτάνου διὰ τοῦτο συλληφθέντες ἐδάρησαν ἀνηλεῶς καὶ ἐφυλακίσθησαν μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ πρῶνις δήμαρχος Ρεθύμνης. Εἰς τὰ λοιπὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας μας ἡ κατάστασις εἶνε ἔτι χειρῶν καθ' ἑκάστην φόνος καὶ ἀπόπειραι ἀγγέλλονται. Χθὲς εἰς τὴν ὀλίγον ἀπέχουσαν τῆς πόλεως θέσιν «Περὶβόλια» χριστιανὸς ἐπυροβολήθη διὰ τριῶν σφαιρῶν ἀλλ' εὐτυχῶς ἀνευ ἀποτελέσματος. Ἐπίσης εἰς τὸ χωρίον Ἀμάριον ἐπυροβολήθη ἀνευ ὅμως ἀποτελέσματος ὁ Β. Χαροκόπος. Ἕτεροι Τούρκοι κατέστρεψαν κερამεῖον παρὰ τὴν πόλιν καὶ ἐπυροβολήσαν κατὰ τοῦ ἀγροφύλακος. Ὁ μητροπολίτης Ρεθύμνης θελήσας νὰ μετασθῇ ἐν πλησιοχώρῳ μονῇ ἵνα τελήσῃ λειτουργίαν ἐδέχθη νὰ φρουρηθῇ ὑπὸ 12 στρατιωτῶν ἐκ φόβου μήπως φονευθῇ ὑπὸ τῶν ἐξαγριωθέντων Τούρκων. Συμμορία ὀλόκληρη κατηροτισθῆσαν τῇ συνενοχῇ τῶν ἀρχῶν καὶ τὴν μὲν ἡμέραν παραμένουσιν ἐν τῇ πόλει τὴν δὲ νύκτα

ταλαίπωρε γυναι, ἐγένου αἰτία τῆς καταστροφῆς τοῦ συζύγου σου, τὸν ὅποιον ἐνθ' ἐνόμιζες ὅτι σώξεις ἀπώλεσας μετὰ τῶν συντρόφων του. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἔχομεν υἱὸν ὅπως τῷ ἀναθέσωμεν τὴν ἐκδίκησιν, ἐὰν ἡ θυγάτηρ μας Ἀννούτα γεννήσῃ υἱόν, αὐτὸς ὀφείλει νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐκδίκησιν οὐχὶ δι' ἐμέ, διότι συγχωρῶ τὸν καταδικάσαντά με εἰς θάνατον, ἀλλὰ χάριν ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἔνεκον ἐμοῦ εὖρον τὸν θάνατον. Εὐχου διὰ τὸν Καραδά σου».

Ἐν ἄλλῃ ἐπιστολῇ ἐγένετο ὁ λόγος ὅτι τὴν 19 παρεδόθη τῷ ὀργανοτροφείῳ ἐν Γατσίνα παιδίον καλούμενον Ἰβάν Σαβέλιεφ. — Ἕτερον τεμάχιον ἐφημερίδος περιείχε τὸ ψήφισμα τὸ καταδικάζον τὸν Ἰβάν Σαβέλιεφ ἐνεκα συνενοχῆς ἐν τῇ συνωμοσίᾳ τοῦ Πετροσέβιτς Πετρόσεβιτς εἰς δεκαετὴ ἀναγκαστικά ἔργα ἐν Σιβηρίᾳ.

Ἐτέρα ἐπιστολὴ περιείχε ταδε:

«Καλὴ μου φίλη! λέγεις ὅτι τὸ τέκνον μας ἦτον ἄρρεν· τί συνέβη εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ τὸ γνωρίζῃς. Εἰπέ μοι! Σκέψθητι ὅτι τοῦτο ἀφορᾷ τὸ μέλλον καὶ τὴν ὑδαιμονίαν τοῦ υἱοῦ σου! Ἀλλ' οὐνί-

ἀδύνατον νὰ γνωρίζῃς τί ἀπέγινε τὸ τέκνον, διότι γνωρίζω τὴν ἀγγελικὴν καρδίαν σου, ἧτις οὐδέποτε ψεύδεται. Ὅτε σήμερον σὲ ἠτένισα καὶ σὲ ἠρώτων περὶ τοῦ τέκνου, σὺ δὲν θὰ ἐτόλμας νὰ μὲ ἀντιμετωπίσῃς, ἐὰν ἐγίνωσκας τί περὶ αὐτοῦ. Ἐγὼ ἔμαθον νὰ ἀναγινώσκω τὰ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ καρδίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ ἰδικῇ σου δὲν ὑπάρχει ψεῦδος· ἀλλὰ πῶς ἐξηγεῖται ἡ ἐξαφάνισις τοῦ παιδίου; Ἐπὶ τίνι σκοπῷ ἤρπαξῃ τὸ τέκνον μου; Διέταξα νὰ ἀνευρεθῇ ἀλλ' οὐχὶ δημοσίως. Κατὰβάλλει καὶ σὺ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ τέκνου καὶ ἐξασφάλισιν λαμπροῦ μέλλοντος».

Νικόλαος...

Ἀλλῇ ἐπιστολῇ μελὶς ἀναγινωσκόμενη ἐλεγεν: «Ἀννούτα, ἀγαπητὴ μου κόρη μαθε ὅτι τὸ τέκνον σου ζῇ καὶ εὐρίσκεται ἐν τῷ ὀργανοτροφείῳ τοῦ Γατσίνα ὑπ' 2137 φέρον τὸ ὄνομα Ἰβάν Σαβέλιεφ. Μὴ λησμονεῖς ὅτι ὁ πατήρ σου τὸν προώρισεν πρὸς ἐκδίκησιν».

Ἐπὶ ἑτέρῳ γάρτῳ ἀναγινωσκοντο τὰ ἐξῆς: «Υἱέ μου, ἐὰν ποτε περιέλθωσιν εἰς χεῖράς σου αἱ ἐλπίαι αὐταὶ νοσημαὶ λαβεῖ ὑπ' ὅλῃς ὅτι αἱ ἀπο-

θανόντες δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην ἐκδίκητοῦ, διότι εἶναι ἄγγελοι τοῦ θεοῦ καὶ ὁ θεὸς εἶναι τὸ καταφύγιον καὶ ὁ ἐκδικητὴς των. Τί λέγω ἐκδικητῆς; Ὁ δημιουργὸς ἡμῶν εἶναι ὁ θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συγγνώμης. Ἐγὼ αὐτὴ μετ' ὀλίγον θὰ παραστῶ πρὸ τοῦ δικαιοκρίτου καὶ μάλις τώρα μακάριον ὅτι ζῇς. Ἰδὺνάμητιν νὰ σοὶ παρασκευάσω λαμπρὰν περιουσίαν, ὡς λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ προτιμῶ νὰ ἦσαι περιφρονημένος Ἰβάν Σαβέλιεφ. Τοῦτο σοὶ εἶναι προτιμώτερον, διότι ἡ περιουσία θὰ ἦτο ἐπικίνδυνος καὶ μυστρά· αὕτη δύνατον νὰ σὲ ἐπιφέρῃ τὸν θάνατον καὶ ἐγὼ θέλω τὸ μόνον γέννημά μου νὰ ζῇ ἐπὶ πολὺ χρόνον».

Ὁ στρατιώτης ἀνέγνω τὰς γραμμάς ταύτας πολλὰκις. Οὐδεμίαν ὑπῆρχιν ἀμφιβολίαν ὅτι εὖρε τὴν μητέρα του. Ἀλλὰ ποία ἦτο ἡ μήτηρ του; Ἡ Μαρία Ἀσένκοβα, ὡς ἐλεγεν ἡ ἐπιστολή. Τὸ ὄνομα τοῦτο τῷ ἦτο ἀγνωστον, διότι τὸ ὄνομα τῶν ἡθοποιῶν ἐπὶ μικρὸν μόνον ἀκούεται· ἡ δόξα αὐτῶν διαρκεῖ ἐφ' ὅσον εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς, μέχρις οὗ ὁ πέπλος τοῦ θανάτου καλύψῃ τὴν ἀγωνιώδη αὐτῶν ζωὴν.

(Ἀκολουθεῖ).

διὰ λέμβων μεταβαίνουσιν εἰς τὰ περίχλωρα καὶ δολοφονοῦσι χριστιανούς. Τοιαύτη εἶνε ἡ σημερινὴ κατάσταση τῆς πολυπαθοῦς ἡμῶν πατρίδος, ἣτις βεβαίως δὲν δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀνεὺ σοβαρῶν γεγνημένων ἄτινα ἀναμένονται ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν.

— ΧΑΝΙΑ 25 Διαδίδεται σήμερον ὅτι ὁ γεν. διοικητὴς ἐπαυσε τὸν παρὰ πλημμελειολογίας εἰσαγγελία καὶ τὸ διοικητὴν Χανίων ἐπὶ τῇ ὑπονοίᾳ ὅτι φέρονται ἀδρηνῶς κατὰ τὴν καταδίωξιν τῶν χριστιανῶν.

Λέγεται ἐπίσης ὅτι ὁ Δ' ζεβὴτ πασσαὶς ἐνίσχυσε θρῆσεις τινὰς τῆς Μεσσαρίας διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ἀγροτικὰς τουρκικοὺς πληθυσμοὺς νὰ κατέρχωνται κατὰ πλήθη εἰς τὴν πόλιν τῶν Χανίων.

Διαδίδεται ἐπίσης ὅτι ὁ γενικὸς διοικητὴς διώρισεν ἀρχηγὸν τῆς χωροφυλακῆς τὸν ὀνομαζόμενον Μεμενὴν ταγματάρχην τῆς χωροφυλακῆς. Ὁ Μεμενὴς οὗτος ἐγένετο πρὸ παντὸν γνωστὸς διὰ τὰς δολοφονίας ἃς διέπραξε κατὰ τῶν χριστιανῶν. Ὁ διορισμὸς τοῦ λοιποῦ ἀν εἶνε ἀληθὴς θὰ κορυφώσῃ τὴν ἀπώγνωσιν τῶν χριστιανῶν, οἵτινες πιστεύουσιν ὅτι ὁ διοικητὴς ἐνεπιστεύθη τὴν ὑπηρεσίαν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας εἰς ἄνθρωπον ὅστις εἶνε ὁ ἐπίσημος οὕτως εἶπεν ἀρχηγὸς σπείρας κλεπτῶν.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ.

Η ΑΥΛΗ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ Τὸ βονοπαρτιστικὸν τοῦ ΜΙΚΡΟΪ. ὅργανον «Φιγαρώ» ἤρξατο τῆς δημοσιεύσεως ἀρκετὰ περιέργου πραγματείας τῶν κατὰ Ναπολέοντα τὸν III καὶ τὴν ἀκολουθίαν αὐτοῦ. Σταχυολογοῦμεν ἐξ αὐτῆς χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Ὁδησσοῦ» ἀνέκδοτὰ τινὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ τῶν εἰρημένων προσωπῶν.

Πρωτὴν τινὰ ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολεὼν ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν ἐν τῷ γραφείῳ αὐτοῦ πρόσωπόν τι οὐτινος τὰς χεῖρας ἐκόμενον κολισσαίῳ δακτύλιῳ. καὶ χονδροτάτῃ ἄλυσσος αἰωρεῖτο περὶ τὸ στήθος. Ὁ ἄνθρωπος ἤρχετο νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὸν κυρίαρχον σχέδιον σχετικὸν πρὸς δημόσια ἔργα ἐν τῇ πόλει τῶν Παρισίων ἐπειδὴ δ' ὁ αὐτοκράτωρ ἀπορῶν ἐπὶ τούτῳ ἐδήλωσεν εἰς τὸν κύριον αὐτὸν ὅτι οὐκ εἶναι τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ συζητήσεως περὶ τοιούτων ἀντικειμένων καὶ ὅτι ἐδεῖ νὰ ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸν ὑπουργὸν ὁ ἐπισκέπτης ἐφαίνετο ἐπίσης ἀπορῶν καὶ κατ' ἀρχὰς μετὰ τινος δειλίας παρατήρησε:

— Ἀλλὰ Μεγαλειότατε, εἶσθαι ἐνήμερος εἰς τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην

— Διόλου.

— Ἀλλὰ Μεγαλειότατε, ἐξαιτοῦμαι συγγνώμην.

— Σὰς ζητῶ συγγνώμην ἐπίσης, κύριε.

— Ὁ κ. de Morny (ὁ πρωθυπουργός) δὲν σὰς εἶπε τίποτε.

— Ὁ κ. de Morny δὲν μὲ εἶπε τίποτε;

— Ὁ ἄνθρωπος τότε ἐξερράγη:

— Ἀ! τὸν λωποδυτὴν! ἀνέκραξε. Καὶ ἐγὼ τῷ ἔδωσα ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων πρὸ ὧν ἡμερῶν, διότι μὲ ἐβεβαίουν ὅτι ἡ Ὑμ. Μεγαλειότης τῷ ὑπεσχέθητε ἐπιτεῦξιν τοῦ σχεδίου μου!

ΟΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ.

Ἀναγνώσατε, κυρίαί, τ' ἀκολουθεῖτε καὶ ἐπωφεληθῆτε αὐτῶν.

Διὰ τὴν μόδαν.

Τὰ δικαστήρια ἀπεφάσισαν ὅτι οἱ μοδίσται καὶ αἱ μοδίστραι ἀπέλουν ν' ἀφήσουν τὰ ἐνδύματα εἰς τὰς παραγγελοῦσας αὐτὰ ὅπως τὰ δοκιμάσωσι ἐὰν ἐξετελέσθῃσαν κατὰ τὴν παραγγελίαν.

Ἐὰν οἱ μοδίσται οὐκ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην καὶ ζητοῦσι τὰ χρήματα ἀματῇ παραοῦσι τοῦ ἐνδύματος, δὲν δύναται νὰ ζητησῶσι πληρωμὴν τῆς ἐργασίας τῶν μὴ γενομένης τακτικῶς.

— Ἀλλὰ ἀπόφασις τῶν δικαστηρίων θεσπίζει ὅτι τὸ περιστάτικόν τοῦ νὰ εὕρῃ τις εἰς ἐπιπλωμένην οἰκίαν ἣν ἐνοικίασεν, ἔστω καὶ ἓνα κορὸν! ἐπάγεται τὴν ἀκύρωσιν τοῦ ἐνοικιαστηρίου καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ιδιοκτήτου τῆς οἰκίας νὰ ἐπιστρέψῃ ἀμέσως τὸ ἀργύριον τὸ ὅποιον τυχὸν ἔλαβε.

— Ἄλλο. Τὰ δικαστήρια κατεδίκασαν τελευταῖον ἀμαξήλατον τινὰ εἰς ἀποζημίωσιν 700 φρ. εἰς

Διευθυντὴ καὶ ἐκδότης Ἀναστ. Ἀθανασιάδης.

ἓνα ταξιδωτὴν, ὅστις ἐλησμονήσεν εἰς τὴν ἀμαξάν τὸ κυνηγετικόν του τουφέκι.

Τὸ δικαστήριον ἔπως ἀπαγγεῖλῃ τὴν καταδίκην ταύτην ἐβασίσθη ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ ἀμαξήλατος, ἀμαξήλατος εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον, εἶναι ὑποχρεωμένος διὰ τοῦ νόμου νὰ ἐρωτήσῃ τὸν πελάτην μήπως ἐλησμονήσῃ τίποτε εἰς τὴν ἀμαξάν. Εἶναι μάλιστα ὑποχρεωμένος ὁ ἴδιος νὰ ἐρευνήσῃ πρὸς τοῦτο ἔαν δὲν τὸ κάμῃ θὰ πληρώσῃ τὴν ἀξίαν τῶν τυχόν ἀπωλεσθησμένων ἔστω καὶ ἂν χαθῶν καὶ δὲν κλαποῦν παρ' αὐτοῦ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ.

ΖΑΡΙΦΕΙΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΑ

Τὰ ἐν Φιλιππουπόλει Ζαρίφεια Διδασκαλεῖα λειτουργοῦντα τακτικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τελείου καὶ ἀνελλιποῦς συστήματος γυμνασιακῆς παιδείας ἀφοτέρων τῶν φύλων, ἀνεγνωρισμένα δ' ὄντα ἀπὸ ἐξαετίας ὑπὸ τε τοῦ ἐν Ἀθῆναις ἐθνικοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ὡς γυμνάσιον ἰσότιμον τοῖς ἐν Ἑλλάδι, τελείως κατὰ πάντα κατηρτισμένα καὶ διδακτικοῦ προσωπικοῦ δεδοκιμασμένης ἱκανότητος εὐμοιροῦντα, προθύμως προσφέρουσι καὶ ἐπὶ τῷ ἐπιόντι σχολικῷ ἔτει τὰς ἐκπαιδευτικὰς αὐτῶν ἐνεργείας πᾶσι τοῖς ὁμογενέσι, τοῖς ἐπιθυμοῦσιν ὑπὲρ τῶν ἑαυτῶν τέκνων ὑγιᾶ καὶ ἀκραιφνῇ πνευματικὴν τροφήν καὶ παιδείαν.

Ἐν τοῖς προσηρτημένοις ἑκατέρῳ τῶν Γυμνασίων οἰκοτροφεῖαις προσλαμβάνονται νέοι καὶ νεάνιδες ἐπὶ ἀποτίσει 25 λιβρῶν ὅλμ. ἐτησίως προκαταβαλλομένων, ἀπολαύοντες ἀντὶ τούτου διδασκαλίας,τροφῆς, κατοικίας, θερμάνσεως, πλύσεως καὶ φωτισμοῦ. Συνεχῆς καὶ σύντονος ἐπιμέλεια γίνεται ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν οἰκοτροφείων πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ ἐπίρρυσιν τῶν ἀρετῶν τῆς ἐπιμελείας καὶ ἡθικῆς τάξεως καὶ πρὸς ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν πάντων τῶν ὅρων τῆς ὑγιεινῆς καὶ εὐρώστου διαγωγῆς κατὰ τε τὴν τροφήν καὶ τὴν ἄλλην διαίταν, διηνεχῆς δὲ διενεργεῖται εἰδικὴ ἐποπτεία καὶ ἔλεγχος ὑπὸ τε τοῦ διευθυντοῦ τῶν Ζαριφείων καὶ τῆς ἐπιτετραμμένης ταῦτα ἀξιοτίμου ἐφορίας καὶ κοσμητείας.

Οἱ θελοντες εἰδικωτέρας εἰδήσεις ἀποταθῆτωσαν πρὸς τὴν ἱερὰν Ἑλληνικὴν Μητρόπολιν Φιππουπόλεως ἢ πρὸς τὴν διευθυνσιν τῶν Ζαριφείων.

Ἐν Φιλιππουπόλει, τῇ 10 Ἰουλίου 1891.

Ὁ Διευθυντὴς τῶν Ζαρ. Διδασκαλείων καὶ Γυμνασιάρχης
Α. Ζαμαρίας.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ὁ κ. Θ. Σ. Θεοφάνης λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ἀναγγεῖλῃ εἰς τὸ Κοινὸν τῆς πόλεως ἡμῶν ὅτι ἀναδέχεται νὰ διδάξῃ κλειδοκύμβαλον, κιθάραν, πλαγιάλυ καὶ φωνητικὴν μουσικὴν.

PHOENIX

Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς
ἰδρυθεῖσα ἐν Λονδίῳ ἐνέτει 1782.

Λειτουργοῦσα ἐν Βουλγαρίᾳ ὑπὸ
ἐγγύτησιν κατατεθειμένην ἐν τῇ
Ἐθν. Βουλγ. Τραπεζῇ.

Ἡ ἀνὰ τὴν οἰκουμένην γνωστὴ αὕτη Ἑταιρία προτιμᾶται ἕνεκα τῶν ἐλευθερίων αὐτῆς ὅρων καὶ τοῦ συστήματος ὅπως προθύμως κανονίζῃ τὰς ζημίας. Ἀσφαλίζει κατὰ πυρκαϊᾶς ἀκίνητα, κινητὰ, ἐμπορεύματα κτλ. ἐπὶ τῇ βάσει διατιμῆσεως εἰδικῆς μετριάσεως κατὰ τὰς τιμὰς διὰ τὴν Βουλγαρίαν.

Ἀπευθυντέον:

Τῷ Κυρίῳ I. M. MABI Πράκτορι ἢ κ. Α. Ἰακωμίδῃ.

Ἐν Βάρνῃ.

Νικ. Οὐτσορμάνσκη — Βαλτσίκιον
Βασίλ. Κιοσελόφ — Δοβρίτζ
I. Ἀμοιρᾶ Βασιλείου — Καθάρνα

„Η ΑΜΕΡΙΚΗ“

Τὸ γνωστὸν τοῦτο ἐν Πύργῳ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ἀλεξαντρόβσκα» καὶ ὑπ' ἀριθμὸν 187 ξενοδοχεῖον, κείμενον ἐναντι τῆς οἰκίας Α. Πρεζέντη ἐνθα ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ἠγεμὼν κατὰ τὰς ἐν Πύργῳ ἐπισυνέψεις του διαμένει, διευθύνεται ὑπὸ τοῦ κ. Κριεζῆ Ἀθανασίου ὅστις ὑπὸσχέται εἰς τοὺς πολυαριθμοὺς αὐτοῦ πελάτας καὶ πρὸς πάντα ἐν γένει ἐκεῖ μεταβαίνοντα ξένον σπανίαν καὶ μοναδικὴν ἐν πᾶσι καθαριότητα, περιποίησιν καὶ προθυμοπάτην ὑπηρεσίαν.

Ἡ «Ὁδησσοῦ» συνιστᾷ αὐτὸ ὡς τοιοῦτον καὶ ἰδιαιτέρως.

ΓΑΛΛΙΚΑ ΚΑΙ ΠΙΑΝΟ.

Αἱ δεσποινίδες Παυλίνα καὶ Ἀντωνέττα Μπένδα λαμβάνουσι τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσωσι τὰς ἀξιότιμους οἰκογενείας τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι ἐκτὸς τῶν μαθημάτων τῆς Γαλλικῆς γλώσσης καὶ τοῦ πιάνου ἄτινα δίδουσιν ἡδὴ κατ' οἶκον θὰ δέχωνται ἀπὸ τῆς 15-ης Αὐγούστου ἔ. ἔ. ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῶν μαθητὰς διὰ τε τὴν στοιχειώδη διδασκαλίαν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης καὶ τοῦ πιάνου.

Ἡ διδασκαλία γενήσεται ἀπὸ τῆς 9—12 τῆς πρωίας καὶ ἀπὸ τῆς 2—5 τῆς ἑσπέρας.

Πρὸς πλείωτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον πρὸς τὸν κ. Μ. Μπένδαν, ἐν τῇ συνοικίᾳ Μουσσαλλας, ὁδὸς τοῦ Τουρκικοῦ λουτροῦ, οἰκία Μπουρνί, ἀπέναντι τῆς βρύσεως.

1—3

«ΦΕΡΑΙΝΑΝΔΟΣ Α.»

Τὸ ὑπὸ βουλγαρικὴν σημαίαν ἀτμόπλοιο «Φερδινάνδος Α-ος» διοικούμενον ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Α. Ζερβου ἀναχωρεῖ ἐκ Πύργου δις τῆς ἐβδομάδος: ἡτοι Τρίτην πρωτὴν ὥραν 9-ην εὐρωπ. καὶ Παρασκευὴν πρωτὴν ὥραν 9-ην μετὰ προσεγγίσεως εἰς Ἀγχίαλον, Βάρναν, Βαλτσίκιον καὶ Καθάρναν.

Ἐκ Βάρνης ἀναχωρεῖ διὰ Βαλτσίκιον, Καθάρνην, ἐκάστην Τρίτην καὶ Παρασκευὴν 6-ην ὥραν ἑσπέρας.

Ἐκ Βάρνης διὰ Ἀγχίαλον, Πύργον, ἐκάστην Τετάρτην καὶ Σάββατον 1-ην Μ. Μ.

15 Ἰουλίου 1891.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου.

ΤΟΙΣ ΓΟΝΕΥΣΙ ΚΑΙΚΗΛΕΜΟΣΙΝ

Ἀγγέλλεται ὅτι ὁ κ. Χ. Α. Λαμπρίδης ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου ἀναλαμβάνει οἰκιακὰς παραδόσεις ὑποχνοῦμενος ἀνελλιπῇ καὶ ἐκτενέστερον διδασκαλίαν ἑλληνικῶν, μαθηματικῶν καὶ λατινικῶν μαθημάτων.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθῆτωσαν εἰς τὴν ἐν τῷ 1 τμήματι ὑπ' ἀριθμὸν 427 οἰκίαν αὐτοῦ.

LA FONCIERE

(Ἡνωμένη μετὰ τῆς Λυωνικῆς)

Ναυτικὴ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία
ΠΑΡΙΣΙΟΙ

Ἀσφαλίζει ἐναντίων τῶν θαλασσίων κινδύνων παντὸς εἶδους ἐμπορεύματα δι' ἀτμοπλοίου ἀποστελλόμενα ἢ δι' ἰστιοφόρου, ταχὺς κανονισμὸς τῶν ζημιῶν ὅροι συμφέροντες καὶ διατίμησις ἀσφαλιστρῶν πολὺ μετριάσμενη.